

لحظه‌ای درنگ و تأمل در دنیای پیچیده امروز به ما نشان می‌دهد که نمی‌توانیم از امور روزمره و تغییرات تعریف‌نشده، شگرف و تحولات عمیق غافل بمانیم که موجب گسترش فناوری اطلاعاتی و ارتباطی می‌شوند. مطمئناً همه جوامع و انسان‌ها باید بر پیشگیری از عقب‌ماندگی در پیشرفت‌ها و هماهنگ شدن با جهان پیرامون و دانش و مهارت‌های فزاینده امروزی، مرتباً در حال یادگیری باشند.

تغییرات امروزی آن‌چنان سریع و ناگهانی رخ می‌دهند که ضمن دگرگون کردن عرصه‌های مختلف زندگی انسان‌ها باعث شده‌اند تا ما و فرزندانمان به‌زودی در دنیایی زندگی کنیم که کاملاً با هر آن‌چه بشریت در گذشته تجربه کرده است، متفاوت باشد. بنابراین می‌شود اعتقاد پیدا کرد که اگر نظام‌های آموزشی کنونی بر تصورات ما از آینده و واقعیت‌های موجود منطبق نباشد، در خطر سقوط و از هم گسیختگی است. بر این اساس نیز خبرگان و سیاست‌گذاران جامعه باید در این راستا کوشش کنند و نگاه جامع، مطلوب و واقع‌بینانه‌ای را از آینده نظام خود ترسیم کنند و دست به انتخاب‌ها و گزینش‌هایی بزنند که در پیشرفت انسان‌ها از سطوح پایه و در کل پیشبرد امور جامعه در آینده سهم تعیین‌کننده‌ای داشته باشند. بیشتر اندیشه کنیم که:

جایگاه ساختار پیش از دبستان

- آیا نپرداختن به سطوح پایه آموزشی و در حاشیه قرار دادن آن در چشم‌اندازهای آینده می‌تواند گزینه صحیحی باشد؟

- آیا ساختار یک نظام آموزشی می‌تواند سطوح پایه را در حاشیه قرار دهد و نگاهی عمیق و تعیین‌کننده به پایه‌ها نداشته باشد؟

- آیا در تحول بنیادین و چشم‌انداز بیست‌ساله نشانی تحول‌نگر از این دوره هست؟
- آیا به دوره‌های آماده‌سازی از ابعاد گوناگون از جمله نظام تربیت مربی، کارشناسان، محتوا و برنامه‌ها، فضا و تجهیزات و ارزشیابی نگاه جانب‌دارانه‌ای شده است؟

- در تحول نظام آموزشی جدید، ۳+۳ (از کلاس اول تا سوم و از سوم تا ششم) به اهداف و ساختار پیش از ۶ سال توجه چشمگیری شده است؟
- و...

به دنیا بنگریم که زیباسازی ساختاری، به پایه‌ها توجه اصولی دارد و به پله‌های شکل‌دهنده بیش از پله‌های رونده نگاه می‌کند. در کار تربیتی، در فرهنگ‌سازی، در فناوری، در تحقیقات و در تصحیح و بازسازی به ریشه‌ها نگریده می‌شود.

- و خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل که تفکر و آینده‌نگری، گزینش راه‌های عقلایی، ساختار آموزشی را در جهت مثبت و سازنده‌ای دگگون خواهد کرد.

- به راستی سند چشم‌انداز بیست ساله چه گفته است؟

- تحول بنیادین نظام آموزشی چه مواردی را قبل از ۶ سال اول زندگی مدرسه‌ای طلب کرده است؟

- جهش به پلکان اول، نیازمند پای نهادن بر خشت‌های اولیه و محکم‌زیربنایی نیست؟

- باید توجهات را به دنیا، نیازهای کودکان در مراحل پیش از دبستان، مربیان، جامعه و عمیق‌تر کردن برنامه‌ها و فلسفه کار با انسان‌ها بیشتر کرد.

- ذهن‌گرایی ما را به سلیقه‌گرایی نزدیک و از عینیت‌گرایی دور می‌کند و نباید گذشت

زیرا چشم‌انداز آینده و تحول بنیادین معانی دیگری را نیز در بردارد. در اتاق‌های درسته

باید روزنه‌های امید را پیدا کرد. از زوایای دیگر باید به مسئله نگریست. محرکات تازه

و فناوریانه و تحقیقی را باید وارد ساختار نظام آموزشی کرد و کوتاه سخن این‌که

ساختار دوره پایه را باید به دقت طراحی کرد. در تحول بنیادین آموزشی،

جایگاه شش سال اول و پیش از کلاس اول کجاست؟ مگر نه این است

که هدف‌های این دوره از هدف‌های تربیتی انسان جدا نیست و تربیت

انسان از کلاس اول شروع نمی‌شود؟ ریشه‌ها را باید دید و چشم‌ها را

باید به این دوره و سال‌های سرنوشت‌ساز معطوف کرد.

از این حق نباید گذشت و باری به هر جهت از قضیه

ساختار این دوره نباید گذر کرد.

...و اما باز هم از تلاش همه عزیزان در همکاری با نشریه،

سپاسگزاری می‌کنم. در این فصل زیبای تابستان ضمن

برنامه‌ریزی‌های ارزشمند برای کودکان و تنظیم برنامه‌های

اصولی و هدفمند برای کودکان و خانواده‌ها، آرزو دارم

که از مناسبت‌ها بهره‌گیرید و مربیان بتوانند برنامه‌های

تفریحی، آموزنده و خلاق را برای آنان طراحی کنند.

موفق و مؤید باشید

سردبیر

در نظام آموزشی کجاست؟

